

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 21 Aprilie st. v.

Sîntem dinastici, ba după părerea multora chiar prea de tot dinastici, — dar' sîntem, fiindcă sîntem mai presus de toate Români.

Recunoaștem și noi, că în timpul celor din urmă două decenii consilierii Maiestății Sale nu 'și-au dat cătuși de puțină silință, ca să cultive în Români tradiționala alipire către Casa domnitoare, și că astăzi, după douăzeci de ani de omnipotență maghiară, Românii vor fi avînd poate multe cuvinte de a mai slăbi din tradițiunile lor dinastice.

Nu-i este însă iertat nici unui om cu priviri largi să se inspire din prezentul trecător.

Din prezent se inspiră omul mărginit și pripit, care vede cele ce se petrec aji, își aduce aminte de cele-ce s'au petrecut ieri și alaltăieri, trăiesc sub impresiunea faptelor sevrîșite în timpul scurtei lui vieți și cedează impulsurilor sale momentane. Foarte firesc dar', oamenii mărginiți și pripiti înclină astăzi, după experiențele pe care le-au făcut ei înșiși în timpul celor din urmă douăzeci de ani, să plângă pe bieții de Români, pentru-că tot mai păstrează în inimile lor sentimentele de alipire către Casa domnitoare, și se ne osîndească pe noi, care cultivăm sentimentele aceste.

Aceia însă, care privesc departe în trecut, și departe în viitor, aceia știu și înțeleg, că sentimentele produse în conștiința popoarelor sînt rezultate istorice, care numai încetul cu încetul se obțin și tot numai încetul cu încetul se și perd.

Sînt acum trei sute de ani, nu de ce, nu douăzeci, ci trei sute de ani, când regele Poloniei se lupta cu Sigismund Báthory asupra stăpînirii Țerilor-românesce, Casa de Austria, cu toate că avea foarte mare trebuință de aliați, a renunțat la alianța Poloniei și 'l-a lăsat pe Sigismund Báthory să cadă, fiindcă asupra Țerilor-românesce nu voia să între la învoială cu nimeni și Românii ei înșiși nu voiau să schimbe stăpînirea Sultanului decât cu a Împăratului.

Tot astfel a procedat Casa de Austria de câte-ori fie din Polonia, fie din Ardeal s'a făcut vre-o încercare pentru supunerea Țerilor-românesce. Prea slabă, pentru-ca să poată lua ea înșasi stăpînirea asupra acestor țeri, Casa de Austria

a fost totdeauna destul de tare, ca să împedecă stabilirea în ele a vre-unei alte stăpîniri, afară de cea otomană, care era trecătoare.

Sînt acum două sute de ani, când Rusia intră de-a întâia oară, ca aliată a Austriei, în relațiuni cu popoarele europene, Casa de Austria ia toate precauțiunile, pentru-ca nu cumva Rusia să înainteze în Țerile-române.

Sînt acum o sută de ani, când Rusia se face stăpînă asupra Țerilor-române, Casa de Austria intervine și o silește în înțelegere cu regele Prusiei să se retragă din ele, — și de atunci până în zilele noastre una din cele mai de căpetenie preocupări ale cabinetului din Viena în materie de politică orientală a fost totdeauna, ca Rusia să nu se apropie de Carpați.

Eară noi, Românii din țerile de sub sceptrul Casei de Austria, ne-am luptat timp de două sute de ani contra concepătenilor nostri, cari ne exploatau și ne tratau ca pe nisce străini pe pămîntul nostru strămoșesc, nu ne-am simțit însă nici odată îndemnați a ne pune împotriva Casei domnitoare, pentru-că ea ne-a ocrotit, când cele mai puternice resoane de stat n'au silit-o să ne lase deocamdată la discrețiunea dușmanilor nostri. Nu este în viața noastră nici un pas de înaintare, care nu ne reamintească numele vre-unui Împărat. Începînd cu întemeierea scolilor dela Blaj până la reîntemeierea metropoliei române gr.-orientale Casa de Austria ni-a fost povăț și ajutor.

Toate aceste nu din vre-o slăbiciune particulară pentru neamul românesc, ci din prevedere politică. Încă acum trei sute de ani bărbații de stat ai Austriei au înțeles, că Românii sînt unul dintre popoarele cu viitor mare în Orientul Europei și că interesele de conservare națională îl vor îndemna totdeauna pe acest popor să susțină puterea Casei de Austria. Și de aceea desvoltarea poporului român era și este în interesul Casei de Austria.

Ar fi un lucru foarte pripit, ca din faptele petrecute în timpul celor din urmă douăzeci de ani să tragem concluziunea, că bărbații de stat ai Austriei s'au lăpădat de tradițiunile Casei domnitoare și că în Viena politica urmată de Maghiari față cu noi nu este numai tolerată, ci totodată și aprobată. Se petrec în fiesce-care și fapte, care trebuie să producă până chiar

și în oamenii mai preocupați convingerea, că cele ce se petrec în Ungaria și în deosebi în Ardeal produc în cercurile hotărîtoare din Viena cea mai penibilă impresiune.

Una din aceste fapte este și aceea, că Maiestatea Sa Împărăteasa Elisabeta, avînd, din întîmplare, să petreacă câteva săptămîni la băile dela Mehadia, în mijlocul unei populațiuni românesce, s'a aprovisionat, precum spun organele de publicitate ale Maghiarilor, cu gramatici românesce.

Trebuie să fie stupid acela, care nu vrea să înțeleagă ce va să țină scirea aceasta.

În scurtul timp, pe care 'l-a petrecut la Mehadia, Maiestatea Sa s'a convins, că Românii au funcționari, care nu știu să vorbească cu aceia, pe care au să-i administreze ori să-i judece. Chiar acum s'a petrecut la Dej, într'un comitat cu populațiune exclusiv românească, fapta ne-cualificabilă, că unui Român, care avea o afacere la cartea fonciară, 'i-s'a răspuns de către funcționarul, la care s'a adresat: Nu știu românește! Și așa li se răspunde Românilor pretutindenea, — aici în țeara lor, de către funcționarii hrăniți din roadele muncii lor.

Ei bine! — răspunde Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, — Eu, care n'am să petrec o viață întreagă, ci câteva săptămîni numai aici în mijlocul Românilor, Eu vreau să știu românește!

Nu ne facem iluziunea, că Maghiarii vor voi să înțeleagă înfruntarea aceasta.

Porniți odată pe calea primejdioasă, în care se află, ei cu greu se vor mai fi putînd întoarce, și întrebarea e numai, dacă sînt ori nu destul de tari, ca să poată înainta în luptă cu întreaga monarhie.

Vorbînd în numărul dela 1 Maiu despre negocierile vamale dintre România și monarhia noastră, organul oficios „Nemzet” constată, că sînt și interese politice, care militează pentru încheierea convențiunii.

„Există comunitatea de interese între noi și statele din Balcan, — ție „Nemzet”. — Serbia încă de mult s'a alipit pe basa aceasta de monarhia noastră. Bulgaria s'a desfăcut pe față și în mod violent de Rusia. România de asemenea este interesată să se razime de Austro-Ungaria și prin ea de puterile apusene. Din Apus nu amenință vre-un pericol nici viața ei de stat, nici desvoltarea ei națională. Din contră Rusia a arătat

prin fapte, ce pot să aștepte Românii dela dînsa. Nu este între statele balcanice nici unul, ale căruia interese ar fi atât de opuse cu ale Rusiei, ca ale celui român. În mijlocul slavismului dela Meadă-și și a celui dela Meadă-noapte micul popor român nu are alt razim afară de Austro-Ungaria, care nu nutrește intențiuni de cucerire!”

Da! — Vorba e numai, dacă o monarhie, în care Maghiarii pot să facă tot ceea-ce fac, mai poate ori nu să le inspire unor oameni atât de chibzuiți ca Românii sentimentul, că bine se razimă, când se razimă de Austro-Ungaria.

Da, Românii toți, și cei din România, și cei de aici sînt pîtruși de convingerea, că Austria nici nu vrea, nici nu poate să voască a-i jigni în desvoltarea lor, și că oamenii de stat ai Austriei consideră desvoltarea poporului român drept o cestiune de siguranță pentru monarhie. Că vrea Austria să-i spriginească, despre aceasta Românii nu se îndoesc; din și în și înșe tot mai mult se îndoesc, că poate Austria, care a fost slăbită prin luptele ei cu Ungaria.

Scim cu toții, că între Curtea din Viena și cea din București s'au stabilit cele mai bune relațiuni. Scim, că bune sînt relațiunile și între guvernul din București și cel din Viena. Și dacă n'ar fi la mijloc guvernul din Budapesta și poporul maghiar, încă de mult s'ar fi produs apropierea sinceră și durabilă între România și monarhia noastră.

Românii nu pot însă să se apropie cu inima întreagă de un stat, în mijlocul căruia frații lor pot să fie tratați așa, cum Maghiarii ne tratează pe noi, și nu îndrăsnesc să se razime de o împărăție, care tolerează nisce fapte ca ale Maghiarilor.

Di cu și Maghiarii înăspresc relațiunile dintre popoarele monarhiei, slăbesc conștiința de unitate în monarhie, produc conflicte între cetățeni și puterea armată, se pun în conflict cu Casa domnitoare, aruncă în emblemele monarhiei, steagul negru-galbin și pajura împărătească, și cu și ei propagă temerea, că la timpuri grele vor paraliza puterile acestei monarhii odioară atât de puternice.

Nu că nu dorește, nu că nu vor Românii să se razime de monarhia noastră, dar' nu pot și nu îndrăsnesc, cîtă vreme Maghiarii sînt mari și tari, și nu trebuie să ne facem iluziunea, că este în România cu puțință un guvern, care va pute să

Foița „Tribunei”.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul III.

Scena IX.

(Urmare.)

Octaviu. — (cătră Leliu.) Când vei înceta cu născocirile tale?

Leliu. — (arată lui Octaviu hîrțile primite dela Neapole.) Privesc, dacă nu spun eu adevărul. Caută, cari sînt născocirile mele? eacă hîrțile mele de stare liberă, ce am lăsat să 'mi-se trimită din Neapole. D-ta, domnule Octaviu, care cunosci acea țeară, privesc dacă sînt legalizate și autentice?

Octaviu. — Este adevărat, cunosc scrisul, îmi sînt cunoscute pecețile.

Doctorul. — Mare Dumneșule! Așa dară nu ești înșurat?

Leliu. — Nici vorbă!

Doctorul. — Pentru-ce dar' domnul Pantalone 'mi-a spus că ești înșurat?

Leliu. — O să vă spun eu pentru-ce.

Doctorul. — Ear' o să 'mi istorisesci vre-o poveste.

Leliu. — Tatăl meu s'a căit, că vă dăduse cuvîntul că o să iau pe domnișoara Rosaura.

Doctorul. — Și pentru-ce?

Leliu. — Pentru-că aji dimineată în tîrg un samsar, care a aflat de venirea mea, 'i-a oferit o zestre de 50,000 de galbeni.

Doctorul. — Domnul Pantalone îmi face această insultă?

Leliu. — Interesul orbesce lumea.

Octaviu. — (Stau uimit. Nu știu ce să cred.)

Doctorul. — Așa dar' ești înamorat de fiica mea?

Leliu. — Da, domnule!

Doctorul. — Cum s'a întîmplat să te înamorezi așa de iute?

Leliu. — Așa iute? În două luni de zile amorul copilaș se face uriaș.

Doctorul. — Cum în două luni, dacă ai sosit abia aseară?

Leliu. — Domnule doctor, acum vîdescopăr tot adevărul.

Octaviu. — (în sine.) Vre-o altă scornitură.

Leliu. — Știi cît timp este de când am plecat eu dela Neapole?

Doctorul. — Tatăl d-tale 'mi-a spus, că vor fi aproape trei luni.

Leliu. — Ei bine, unde am stat eu în aceste trei luni?

Doctorul. — El 'mi-a spus, că ai stat în Roma.

Leliu. — Tocmai aceasta nu e adevărat. M'am oprit la Roma trei sau patru zile, și am venit de-adreptul la Veneția.

Doctorul. — Și domnul Pantalone n'a știut-o?

Leliu. — Nu scia, pentru-că atunci, când am ajuns, el era ca de obicei la moșia sa dela Mira.

Doctorul. — Dar' pentru-ce nu te-ai dus să-l vezi? Pentru-ce n'ai fost să-l găsești afară la țeară?

Leliu. — Pentru-că vîdînd pe domnișoara Rosaura, n'am mai putut să mă despart de ochii ei. Octaviu. — Domnule Leliu, d-ta le îndrugi din ce în ce mai groase. Sînt două luni de când eu locuiesc în hotelul Vulturului, și numai ieri ai sosit acolo.

Leliu. — Eu până acum am stat în hotelul de Francia; și pentru a curteza mai lesne pe domnișoara Rosaura, am venit la Vultur aseară.

Doctorul. — Pentru-ce, dacă ești înamorat de fiica mea, ai născocit serenada și cina în casă?

Leliu. — Cât pentru serenadă, este adevărat, eu am lăsat să se facă.

Doctorul. — Dar' despre cină?

Leliu. — Am spus ceea-ce aș fi dorit să fac.

Octaviu. — Și dimineată ai condus pe cele două surori în tîrg?

Leliu. — Am voit să spun și eu o glumă; m'am căit, nu voiu mai spune. Să ajungem la concluziune. Domnule doctor, eu sînt fiul lui Pantalone Bisognosi, și aceasta o credeți.

Doctorul. — S'ar pute, ca nici aceasta să nu fie adevărată.

Leliu. — Eu sînt liber, și eată dovețile libertății mele.

Doctorul. — Numai să fie adevărate.

Leliu. — Domnul Octaviu le recunoaște.

Octaviu. — Într'adevăr: 'mi-se par adevărate.

Leliu. — Căsătoria între domnișoara Rosaura și mine a fost încheiată între d-ta și tată-meu.

Doctorul. — Îmi pare rău, că domnul Pantalone, amăgit de cei 50,000 de galbeni, 'și-a luat vorba îndrîrît.

Leliu. — Să vă spun eu, Zestrea de 50,000 galbeni a sburat, și tatăl meu se căiesce, că a născocit povestea despre căsătoria mea.

Doctorul. — Pentru-ce nu vine el să 'mi vorbească?

Leliu. — Nu îndrăsnesc să o facă. M'a trimis pe mine în locul seu.

Doctorul. — Ei! 'mi-se pare că e o încurcătură la mijloc.

Leliu. — Jur pe onoarea mea!

Doctorul. — Aidem, fie cum o fi, am să 'ți-o dau. Pentru-că dacă domnul Pantalone este mulțumit, îmi face plăcere; și dacă n'ar fi mulțumit, m'aș răsplăti pentru vîtămarea ce voia să 'mi facă. Ce ții, domnule Octaviu?

Octaviu. — D-ta te gîndesci foarte bine. Negreșit, când va fi măritată, o să se isprăvească toate.

Doctorul. — Dă 'mi mie acele hîrtii de stare liberă.

Leliu. — Eată-le.

Doctorul. — Dar' în aceste trei luni s'ar pute să te fi legat cu cineva.

Leliu. — Cum? dacă am stat necontentit în Veneția?

Doctorul. — Să le cred?

Leliu. — N'aș mai spune o minciună, nici să știu că m'aș face rege!

facă pe Curcani să se bată cu toată inima alături de Cătanale câtă vreme Maghiarii nu vor fi aduși la reson.

Dacă este adevărat, că vor Maghiarii să se producă o apropiere sinceră și durabilă între monarhia noastră și statele din Orient, ei trebuie înainte de toate să înceteze a mai împedea consolidarea monarhiei și restabilirea echilibrului în viața noastră internă.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Aprilie st. v.

Eliberarea lui Schnäbele formează astăzi materia tuturor articolelor politici ai jurnalelor franceze. Cele mai multe diare dic, că nu sînt cuvinte, de a se bucura, pentru-că dreptul era pe partea Franciei și Germania n'a făcut altceva, decât că a cedat. Ele laudă pe Flourens, pentru înțelepciunea, moderațiunea, firmitatea și cunoștința sa a dreptului internațional precum și activitatea plină de tact a lui Herbert. Mai multe foi recunosc, că și atitudinea Germaniei a fost corectă, și aceste sînt mai ales jurnalele, care spriginesc politica guvernului. Și „Auctorité“, organul d-lui Cassagnac precum și „Petit Journal“ recunosc, că Bismarck a proces cum se cuvine. Mai sînt apoi alte diare, care dic, că din întreg incidentul rămîne o învățătură: că Franția trebuie să-și posteze puterea sa militară de astfel, ca să poată fi gata pentru ori-ce moment.

Cu toate aceste, Germania a arătat de astădată, că ea încă tot mai crede în posibilitatea unei întoarceri a Franciei. Rămîne, ca Franția să înțeleagă aceasta, și din partea aceea pacea europeană poate fi asigurată pe timp mai îndelungat.

Dilele aceste circula faima, că în curînd are să repășească ministrul de externe rusesc, dl de Giers și să se recheme contele Paul Șuvaloff dela postul seu de ambasador în Berlin. Aceste faime au câștigat în consistență, dar' e de însemnat, că versiunile se contradic în ceea-ce privește aplicarea în altă parte a contelui Șuvaloff. După o versiune, are să ocupe locul d-lui de Giers, după o altă versiune, va avî să meargă ca locuitor al Caucasului în locul principelui Donducoff-Korsacoff. Dacă se va adevîr versiunea din urmă, panslavismul a triumfat în Rusia și atunci vom avî să ne așteptăm de sigur la o politică de aventuri rusească.

O scrisoare ce o primesc din Belgrad „Pol. Korr.“ accentuează cu privire la criza de cabinet, că cu demisiunea lui Garașinin nu se tractează de loc de o schimbare de persoane. Sîrbia și-a format politica în consonanță cu schimbările, care s'au făcut în toată situația Europei după congresul din Berlin. Schimbările ce es la iveală în gruparea puterilor nu sînt de astfel, ca să altereze baza de până acum a politicii sîrbesce externe.

Doctorul. — Am să chîm îndată pe fiica mea, dacă ea va fi mulțumită, vom aduce toate la cale. (Pleacă.)

Scena X.

Leliu, Octaviu, apoi Doctorul și Rosaura.

Leliu. — (Toate sînt isprăvite. Dacă mă înșor, vor sbrua în vîzduh toate pretențiunile Romanei.)

Octaviu. — Domnule Leliu, tu ești prea norocos în născocirile tale.

Leliu. — Amice, mîne nu pot veni să mă bat cu tine.

Octaviu. — Și pentru-ce?

Leliu. — Pentru-că voesc să fac un alt duel.

Doctorul. — (Cătră Rosaura.) Eată aci pe domnul Leliu. El cere să-ți fie soț: ce ții?

Ești mulțumită?

Rosaura. — Dar', nu 'mi-ai spus că e înșurat?

Doctorul. — Credeam, că e înșurat, dar' e încă liber.

Rosaura. — 'Mi-se părea cu neputință, ca el să fi fost capabil de o așa groasă minciună.

Leliu. — Nu, scumpa mea, nu sînt capabil să mințesc în fața d-tale, când te iubesc atîta.

Rosaura. — Cu toate astea 'mi-ai spus frumoase minciuni.

Doctorul. — Aidem, să isprăvim. Îl vrei de soț?

Rosaura. — Dacă 'mi-l dai, îl iau.

(Va urma.)

Sinodul arhidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sedința VII dela 18/30 Aprilie.

Sedința se deschise la 9 oare înainte de ameați.

După-ce se autentică protocolul ședinței premergătoare, se prezentă de cătră presidiu mai multe petițiuni, care se transpuseră comisiunii petiționare.

Urmînd la ordinea dîlei raportul comisiunii bisericești, la propunerea referentului aceleia, a deputatului Petru Truța sinodul privi de cetit și primi drept basă pentru o desbatere specială raportul consistorului arhidieceșan ca senat bisericesc despre activitatea sa în decursul anului 1886.

Punctele I—VIII din acel raport, despre numărul ședintelor, exhibitele intrate, rezolvate și nerezolvate, despre descrițiunea anuală a clerului și poporului arhidieceșan pe anul 1886, despre preoții repotași și cei chirotoniți, despre parochiile vacante, despre secțiunea teologică a seminarului arhidieceșan, despre numărul celor admiși la examenul de cualificațiune preotesc, despre procesele matrimoniale, despre conviețuirile nelegiuite și despre procesele matrimoniale, se luă spre sciință.

Punctul IX despre trecerile confesionale dela alte biserici la biserica greco-orientală și vice-versă, la propunerea comisiunii, care constată, că consistorul a făcut toți pașii pentru împedecarea acelora și eventual pentru asigurarea averilor bisericești, se luă spre sciință.

Punctul X despre numărul celor ce sciucet și scrie, punctul XI despre biserici nouă și punctul XII despre ajutoarele ce s'au dat comunității bisericești și preoților, se luă spre sciință cu îndrumarea, ca ajutoarele deja votate din fundațiunea Șaguna-eană să se distribuie cu posibilă urgență.

Urmînd raportul consistorului arhidieceșan relativ la conculul congresual în privința înființării unei academii teologice pentru întreaga metropolie, comisiunea bisericească propuse, că sinodul află necesară înființarea academiei și îndrumă pe consistorul arhidieceșan a transpune congresului actele dimpreună cu opinarea sinodului.

Presidiul: O academie ar fi foarte folositoare, dar' e greu de a se realiza. Nu sciucet dic celelalte sinoade eparchiale. Se vor face mulți doctori, aceia însă trebuie toți aplicați, și noi scim cum se vor pute aceia aplica în împregiurările, în care se află biserica noastră. Iosif Pușcariu pledă pentru propunerea consistorului, care merge într'acolo, ca sinodul să-și dea opiniunea, că ideea înființării unei academii teologice deocamdată nu se poate realiza. Ioan Popea: Noi avem trebuință de multe alte instituțiuni, care trebuie create. Nici acei puțini, pe care îi educăm noi, nu pot fi aici aplicați îndată, sînt destui, care au luat alte cariere. În fine este sciut, că noi avem o facultate teologică în Cernăuți, unde sînt stipendii pentru teologii din diecesa Aradului. Acolo putem și noi să trimitem tinerii. Eu nu află de loc necesitatea înființării acelei academii. Cei din România sînt în alte împregiurări materiale și mai curînd ar pute înființa o academie; cu toate aceste ei nu se îngrijesc de asta, ci își trimit tinerii la Cernăuți. (Presidiul: Și la Atena.) Sînt pentru propunerea comisiunii.

După-ce mai vorbiră la acest obiect Dr. Pușcariu și Truța, se primi propunerea consistorului.

La propunerea deputatului Crainic despre respectarea Duminecilor și sîrbătorilor în ceea-ce privește tîrgurile de țeară și de săptămînă, comisiunea bisericească propuse, ca, deoare-ce aceea nu cade în cadrul de competență al sinodului, să se transpună Excelenței Sale. După o discuțiune mai lungă, la care participă I. Pușcariu, Dragomir, Patița, Cosma, cav. de Pușcariu, Demian și Herman, se primi propunerea deputatului Crainic cu amendamentul lui Dragomir, ca respectarea Duminecilor și sîrbătorilor să se raporte și la execuțiuni de dare și acte judecătorești.

Relativ la raportul consistorului arhidieceșan despre căsătorile ilegale și trecerile la alte confesiuni, comisiunea propuse, că sinodul află de lipsă a atrage atențiunea Excelenței Sale asupra acestor decadente și îl roagă a afla mijloacele pentru înlăturarea acestui rău din biserică, și pentru-ca fiecare creștin cu frica lui D-șu și cu dreptate să se apropie de biserică.

În special motivele ce le-a adus comisiunea pentru această propunere provocase o discuțiune mai lungă, la care luă parte deputații Dr. Pușcariu, I. Popea, P. Cosma și cav. Pușcariu. Se primi apoi propunerea comisiunii, cu o motivare de a deputatului cav. de Pușcariu.

După aceasta relațiune referentul comisiunii financiare R. Patița asupra cererii eforiei școalelor din Brașov pentru iertarea respective relexarea cametelor dela datoria de 10,000 fl. Comisiunea propuse, a nu se lua de astă-dată în considerare cererea eforiei, dar' se recomandă ajutorarea gimnasiului din Brașov din alte mijloace arhidieceșane. Propunerea aceasta se primi de sinod.

În afacerea tipografiei arhidieceșane, comisiunea financiară raportă apoi, că prezentându-se la Înalt Preasfinția Sa, acesta a predat rațiociniile de pe anii din urmă și din acele rezultă, că tipografia lucrează cu un deficit de 1200 fl. la an și din inventar încă se vede un scădemînt treptat al averii tipografiei. Propunerile ce le făc comisiunea relativ la așternerea regulată a rațiociniilor se primă, ear' recomandările ei în privința unor modificări și îmbunătățiri în tipografie se luă spre sciință.

Raportul comisiunii sinodale despre scontrarea averii arhidieceșane se luă în sfîrșit spre sciință și cu aceasta se termină ședința la 1 oară după ameați.

Sedința VIII dela 19 Aprilie (1 Maiu.)

Sedința se deschise la 11 oare înainte de ameați. Cererile cerute pe restul sesiunii se acordă deputaților R. Patița și Al. Torășan.

Cav. de Pușcariu insinuă următoarea propunere:

Cumpărarea de realități din fondurile arhidieceșane și convertirea de avere să se facă pe viitor în ședințe plenare ale consistorului. Se predete comisiunii organizatoare.

P. Cosma propuse, ca față cu deputatul N. Almășan, care nici după expirarea ceneștiului de 5 zile ce i-s'a fost dat nu s'a prezentat la sinod, să se aplice §-ul respectiv din regulamentul afacerilor interne ale sinodului. Cav. de Pușcariu propuse, ca în proxima ședință să vină biroul și să aducă propunere cu privire la dl Almășan și la alții, care eventual nu au satisfăcut datorințelor lor de deputat. Se primi propunerea din urmă.

La ordinea dîlei urmă referada comisiunii școlare. La propunerea referentului I. Popea, raportul consistorului ca senat școlar pe anul 1886 ce se află tipărit în mînile deputaților se privi de cetit și se luă drept basă pentru desbaterea specială.

Trecînd în special, partea generală a raportului, până la înșirarea cărților școlare oprite de cătră ministru, se luă spre sciință. Partea a doua însă despre cărțile oprite, tot la propunerea comisiunii școlare, se luă spre sciință cu părere de rău, că pașii consistorului au rămas fără rezultat, ear' consistorul se însăreacă a ține cauza în evidență și a dispune, ca școalele să se prevață cu charte corîspunătoare.

La punctul următor despre cărțile școlare, care au intrat la consistor, comisiunea propuse, ca manualele de geografie pentru școalele poporale și medii de Dionisiu Făgărășan și Silvestru Moldovan, deși sînt în ele unele mici inexactități, să se întroducă, de asemenea și cursul practic pentru învățarea limbii maghiare de I. Müller și cartea de cetire maghiară de Dr. I. Crișian și Nicolae Putnok.

Demian propuse, să nu se facă amintire de inexactități, dacă acele sînt atît de mici.

Iosif: Există inexactități și noi acele nu le putem încungiura. (Voci: Care sînt acele?) Eu nu sciucet, dar' am audî că există.

Frates: Mă rog, o inexactitate esențială e și aceea, că autorii se provoacă la un manual ungureș scris de un autor din Ungaria și traducînd din acela, dic spre exemplu „Dincoace și dincolo de Tisza“, cu toate că ei se află în Brașov și ar trebui să dică întors. (Ilaritate. Voci: Aceste sînt numiri fixe! Cis-și Translatania!)

Se primi apoi propunerea comisiunii fără amintirea pretinselor inexactități.

După-ce se luă spre sciință și celelalte părți ale raportului consistorial dimpreună cu constatăările și recomandările comisiunii școlare, se hotărî, ca cauza fondului de pensiuine al învățătorilor, nerîspunzînd ministrul nici până aci la reprezentațiunea consistorului metropolitan, să se țină și mai departe în evidență.

Sedința se ridică la 1 oară după ameați.

Din Năsăud.

(Urmare.)

2. Vine dl „Un oaspe“ a se ocupa de reuniunea „Mariană“, căreia nu-i face altă imputare decât, că de ce nu pune în frunte pe dl V. Petri, pe care îl ridică până în cerul lui Mohamed și apoi se miră, că deși dl Petri va fi un om foarte reuțăcios, extravagant, rău, ambițios,

îndrăgăst, dar' o autoritate (?) și cel din-tău dascăl românesc (??), o putere pedagogică, cum arare ori aflăm și la cele mai culte popoare, — pe un om așa de vrednic neghiobii de membri nu-l pun în frunte de președinte, ci se îndură a-l lăsa să se ocupe cu alte afaceri, să fie collector la comuna Năsăud.

3. Ca să nu pară prea reuțăcios și personal, și pentru a masca intențiunile ce urmăresce, dl „oaspe“ se apucă și laudă pe unii din preoții acestui ținut în frunte cu dl vicar. Nu-i vorbă, sînt din ei și vrednici de laudă, dar' un lucru caracteristic este pentru cunoașterea oame-nilor din clicuță, că părintele Macaveiu, al 2-lea capelan din Năsăud, este nominat înaintea protopresbiterului gr-or. al Bărgăului S. Monda.

Tot cu asemenea intențiuni, de nu doară ca persiflagiu, vine a lăuda pe unii din corpul didactic dela gimnasiu și termină și aci cu dorința, ca dl Ciocan să vină la gimnasiu și să respingă ofertul catedrei la o universitate ungurească.

4. Laudă mai sus pe prof. gimn., ca cu atît se-i poată lovi mai bine mai la vale, unde vorbesce de „Aurora“ și de „Concordia“, ambele întemeiate la inițiativa acestora.

Dice, că în ultima ședință a „Aurorii“ a constatat d-sa aceeași demoralizație socială, cu care cei mai mulți (adecă maioritatea) sînt obicînuți aci. Laudă pe dl Dr. A. Larionessi, actualul direc. până în cer, spune, că alegerea a fost foarte nimerită, se miră însă, cum de nu s'a încungiurat susceptibilitatea fostului director, că nu a avut atîta recunoștință și bunăvoință ținîndu-se seamă de trecutul acestuia jertfit mai mult fără profit!

5. Despre librăria „Concordia“ se mîrginesce a spune puține, bag-seamă s'a temut să nu se blameze ca un dn. din anul trecut prin denunțări false; spune numai, că se subminează sub dînsa și apoi provoacă a se răspunde la următoarea mistică întrebare: „dacă librăria „Concordia“ nu va mai fi încălcată de volnicia autorităților în urma unor perfide denunțări, după care, dacă nu va sci spune vrednicul ei conducător, vor sci denunțanții?“ Denunțanții, da' acestia vor sci pentru-ce s'a încălcat librăria! Nu sci, cumva și dl „un oaspe“?!

6. În urmă după-ce își reasumă întrebările specificându-le în mai multe puncte, încheie în cele din urmă cu întrebarea: „dacă oamenii fondurilor grănițeresci din loc vor în-tăția a da semne prin adrese de recunoștință adv. Lica și Manu, cum au făcut alții? Dacă se va lăsa aceasta cel puțin nedemoralizațiilor preoți, învățători și țereni?“

ad 1. Nu sînt autorizat și nici nu voesc a face pe avocatul dlui Ciocan. D-sa, dacă va afla de trebuință, se va sci apêra. Conștiința însă nu mă lasă ca să las a se falsifica lucrurile în publicitate, lucruri, pe care le cunosc bine. Dl Ciocan va fi avînd și păcate politice și păcate dela administrația fondului, căci este om, pe care eu nu le voi apêra nici odată. Când vîd însă, că nu pe păcatele d-sale se combat, ci i-se pun în spate lucruri neadevurate, se inventează suspiciuni și învinuiri, care trebuie să indigneze pe ori-și-ce om chiar și pe dușmanii personali ai dlui Ciocan, este preste puțință a tăce și a nu verifica lucrurile.

Din toate fratele și învinuiri ce cearcă dl „oaspe“ a pune în spatele dlui Ciocan se vede intențiunea, că acestea sînt căutate fără pic de cunoștință de cauză, ca să le aibă de pretext, pentru-ca să poată lovi în dînsul, să-și poată vîrșa toate supărările ce le va fi avînd asupra persoanei sale. Dl „oaspe“ presentă pe dl Ciocan ca-și-cînd ar fi numit la postul de director numai din partea lui Bánffy fără consimțămîntul celor competenți, ca-și-cînd ar fi cîștigat acel post numai prin slugărnice, prin denunțări, și prin urmare, că trebuie să fie instrumentul lui Bánffy și al guvernului, cu un cuvînt ca pe un trădător și vîndător al intereselor grănițeresci. Aceasta este intențiunea vîdită. Prin urmare toți oamenii, căți nu cunosc referențele noastre mai de aproape, pe basa acestei fotografii nu pot să aibă pentru acest om decăt dispreț, ear' poporațiunea acestui ținut neîncredere, respective denegarea încrederii avute până acuma.

Nimicînd astăzi reputațiunea și încrederea dlui Ciocan, ear' mîne a altuia, poimîne a altuia și așa mai departe, în mod sistematic, sperează dl „oaspe“, că-i va veni rîndul și d-sale și celorlalți din clicuța d-sale, să iee locul acestora și apoi lumea albă, apoi sărace interese grănițeresci, apoi jertfe pentru binele public, apoi prosperarea tuturor fondurilor grănițeresci, apoi înflorirea institutelor și a instituțiilor ce le avem, apoi scump ego tresaltă în veselie și bucurie!

Pentru-ca lumea interesată și neinteresată să poată cunoaște toate peripețiile, prin cari a trecut administrațiunea fondurilor până la numirea dlui Ciocan de director, ar trebui să se scrie o carte voluminoasă, ar trebui să se ur-

meze pași de pași toate fazele, prin cari a trecut. Făcând așa, se înțelege, că ar trebui să se descopere multe greșeli de ale trecutului, ale căror urmări funeste le simțese pe nedreptul generațiunea de astăzi, ba pentru care greșeli această generațiune are deosebită onoare de a fi tractată cu epitete de: coruptă, demoralizată. Înțelegeți că s'au putut face pentru asigurarea acestora multe timpurile cele bune, cari astăzi nu se mai pot face. Dar' eu cred, cumcă prin aceste descoperiri s'ar face numai un rău serviciu cauzei. Apoi chiar și din timpuri mai recente, dacă ar voi dl „oaspe“ să fie drept, ar afla în adevăr peceni, mari în administrație comise prin alți oameni, cari nimeni nu le poate dispușe, dar' aceasta nu o face dl „oaspe“, pentru că d-lui face dela *amicus personae*, *amicus causae*. Dar' eu cred, că nu este acuma timpul nici să umblăm cu subtilități, ci după a mea părere va fi cu mult mai bine, dacă vom lăsa trecutul trecut să fie, îl vom lăsa pe seama istoriei, carea își va face datoria, ear' toți aceia, câți au inimă caldă pentru interesele grănițeresci, să se unească pentru a apăra ei cât va fi posibil a repara aceea ce s'a negles în trecut.

Atât dl Ciocan, cât și alții mai mulți au venit la administrațiunea fondurilor numai dela 1879 încoa, adică după desființarea districtului și a tribunalului, la care s'au aflat mulți bărbați din acest ținut ce erau și membri în administrație. Mai mulți dintre oamenii acesti tineri au fost aleși chiar dela început și în comisiunea administrativă, între cari și dl Ciocan. Dar' după vre-o 2—3 ani dl Ciocan a fost ales președinte al comis. și v. pres. al comitetului, în care calitate s'a folosit de ocaziunea de a-și face studii din afacerile fondurilor, pentru cari a lucrat mult plătit și neplătit, ceea-ce trebuie s'o recunoască ori-cine.

În această calitate se afla dl Ciocan, când dl comis. reg. a declarat că nu află de comitabil nici postul d-sale de președ. al comisiunii fiind deodată și director gimn., nici alor 3 membri ca dascăli, și a provocat comis. să-i recomande alții atât membri ai comisiunii, cât și de director în loc de președinte, care post voese, a-l crea din nou. Era evident, că atât delăturarea profes. din comis. și denumirea din propria autoritate, cât și crearea și denumirea la postul de director erau o faptică călcare a instr. fundational sancționat de Maiestatea Sa. De aceea comis. nu a aflat de bine a recomanda pe nime nesimțându-se în drept. La aceasta comis. a provocat-o să nu o facă în calitate oficioasă, ci numai ca oameni privați declarând, cumcă dacă nu i-se vor recomanda, va denumi el pe cine va afla cu cale, și dacă acestia nu ar primi, va găsi el un străin, care să primească funcțiunea de director. Afacerea cu suplinirea profes. se isprăvi mai ușor, căci la mulți le-a convenit aceasta. (Va urma.)

Cronică.

Moștenitorul de bazia Rudolf a sosit în 1 Maiu a. c. la Abazzia.

Numiri militare. Ministrul comun de război a numit de capelan militar el II. în rezervă pe Stefan Bușia, preot al dieceei gr-cat. de Gherla.

Măsurarea imposibilităților pe meserii. Comisiunea compusă în înțelesul articolului de lege XLIV ex 1883 § 18 în scopul măsurării imposibilităților pe meserii el. III pe anii 1887—1889 pentru contribuabilii din comunele ce aparțin cercului oficiului de dare din Sibiu încep pertractări referitor la aceste deja Mercuri în 4 Maiu n. în sala casei comitatense din Sibiu. Pertractările, la care este îndreptățit fiesce-care a lua parte și a-și apăra interesele în persoană sau prin împuterniciți, încep în toată ziua la 8 oare dimineața și anume în zilele și ordinea următoare:

În cercul solgăbirăesc Nocrich: în 4 Maiu: Alțina, Bendorf, Cichindeal, Fofeldea, Glimboaca, Hozman, Hărtibaciu, Vurpăr; — în 5 Maiu: Ilimbaf, Marpod, Săcădate, Săsași, Nocrich și Chirpăr.

În cercul solgăbirăesc Sibiu: în 6 Maiu: Bungard, Șura-mică, Daia; — în 7 Maiu: Cașolța, Hambaf, Crisțian, Mohu; — în 9 Maiu: Șura-mare, Poplaca; — în 10 Maiu: Rusciur, Ruși, Gușterița, Slimnic, Nou și Roșia; — în 11 Maiu: Turnișor; — în 12 Maiu: Sadu, Cislădioara, Brad, Boița; — în 13 Maiu: Porcesci, Racovița, Sebeșul-de-jos, Sebeșul-de-sus, Șelimbăr; — în 16 Maiu: Avrig, Tâlmăcel; — în 17 Maiu: Tâlmăci, Vestem, Reșinari; — în 17, 18, 20, 21 și 22 Maiu: Reșinari.

În cercul solgăbirăesc Seliște: în 24 Maiu: Aciliu, Săcel, Mag, Galiș; — în 24 Maiu: Gurariului, Cacova, Sibiel; — în 27 Maiu: Orlat, Seliște; — în 31 Maiu: Tilișca; — în 1 Iunie: Vale.

Sași pasivisti. „Hunyad“ dice, că Sașii din Orăștie nu au intențiunea de a lua parte la mișcarea electorală ori la alegerile din ast-an.

Producțiune declamatorie-musicală în Mănăsturul-unguresc. Ni se scrie de acolo dtdo 27 Aprilie următoarele: În Dumineca Tomii, seara, s'a dat o producțiune „declamatorie-musicală“ în scoala rom. gr.-or. din Mănăsturul-unguresc, cu scopul, ca din venitul curat să se pună basă înființării bibliotecii la această scoală. Diletanți a fost câțiva elevi ai seminarului Andreian. Public a fost în număr considerabil, așa, că sala cea mare a scoalei era aproape îndesită. După punctele „programei“ producțiunea a decurs în modul următor: Cuvântul de deschidere, rostit de dl paroh din Mănăsturul-unguresc, Iosif Condor, a fost bine nămerit. După cuvântul de deschidere a urmat corul „Serenada“ pe melodia după-cum l'a propus acest cântec domnul profesor seminarial George Dima. „Sentinelă română“, de V. Alexandri, declamată de dl D. Muntean, pedagog cursul II, a fost bine predată. Poesia „Pe pământul Turcului“, de G. Coșbuc, declamată de V. Teutelecan, pedagog cursul II, a fost ascultat cu plăcere. Tot asemenea cântecul „Mugur, mugurel“, cântat solo de dl N. Fodorean, pedagog cursul III. Corul „Uite mamă colo 'n sat“, la cererea publicului s'a repetat. Când a venit pe bină dl Ioan Bratu, pentru a declama „Șoldan viteazul“, de V. Alexandri, aci a s'ol publicul o figură adevărată teatrală; predarea a fost foarte nimerită, aplauzele îndelungate. Piesa teatrală „Polipul unchiului“ se aștepta cu multă curiositate. Rolul unchiului a fost foarte bine purtat de dl Ioan Bratu, și servitorul Veriga asemenea de dl N. Fodorean. La coruri, conducătorul preste tot a fost Ioan Bratu, ped. cursul III. Cu corul „Coroana cufundată“ s'a terminat producțiunea, după aceea a urmat jocul „Călușerul“, jucat de șese inși în vestiminte naționale; acest joc a plăcut foarte mult; s'au continuat apoi jocurile până la 5 oare dimineața. Toată lauda o merită domnii diletanți, care de o parte, din considerabilă depărtare au venit, și cu toții dimpreună nu și-au cruțat ostenelele și jertfele, numai ca să arete și în aceste părți, ce este esteticul și frumosul; primească deci acei domni multumită publicului și a comunei române din Mănăsturul-unguresc. (Un participant.)

Afacerea Schnäbele. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ publică împărțirea, ce a făcut-o principele Bismarck lui Herbetta la 28 Aprilie n. cu privire la afacerea Schnäbele. În împărțirea aceasta se dice: Doveșile ce autoritățile judecătorești interesate le-au pretins, arată fără îndoială, că arestarea lui Schnäbele s'a petrecut în întreg decursul ei pe teritoriul german și că o trecere a graniței franceze nu s'a întâmplat. Procedura judecătorească în contra lui Schnäbele își are de obiect crima trădării de patrie și se bazează pe dovezi autentice consistând din mărturiile acuzatului Klein precum și din epistolele lui Schnäbele aflate la acesta. Dacă subscrisul, cu toate aceste a rugat dela împărat eliberarea lui Schnäbele, a făcut-o pentru că a fost condus de principiile dreptului internațional, care dice că trecerea frontierei, dacă aceasta se face pe baza unei înțelegeri oficioase între funcționarii statelor vecine, este a se pune ca stând sub asigurarea tacită a liberei treceri. Împăratul a hotărât, că având în vedere motivele internaționale, care vorbneau despre garanța necondiționată a pertractărilor internaționale, cu toate că i-s'a dovedit culpabilitatea lui Schnäbele, el este a se pune pe picior liber.

Desvelirea monumentului lui Victor Emanuel în Veneția. În 1 Maiu n. la ameași s'a desvelit în Veneția monumentul lui Victor Emanuel. La oarele 11 Maieștățile Lor însoțiți fiind de ministrii Crispi și Brin, de toate autoritățile precum și de o mulțime nespuse de tânăle frumos și bogat o împodobite și întimpani cu frenetice urale de cârmă mulțime se duseră la Rina dei Schiavoni. Un vifor de entuziasm răsuna, când vederă căduse de pe minunata statuă ecuestă lucrată de sculptorul Ferrari. Senatorul Fornoni și Sindacul de Veneția roștiră discursuri festive. Părechea regală, după ce a privit statuă din toate părțile, se reintoarse la palat, între strigătele frenetice și ovațiuni entusiastice ale poporului.

„Romaenische Revue“. Revistă lunară politică-literară. Apare în Reșița sub direcțiunea dlui Dr. Cornel Diaconovich. Anul III. Brosura 4. Sumar: Joan Popasu. (Mit Portrait). Das Renegamentum in Ungarn. Rundschau. (Die magyarischen Gelehrten-Gesellschaften. — Aus dem Königreiche Rumänien. — Die magyarische nationale Idee). Nestor der russische Chroniker und seine Wolohen. Eine ethnographische Untersuchung von Simeon Mangiuca. Des Zigeuners Schaf. Aus dem Rumänischen nacherzählt von M. Harsu. Aus dem Buch der Liebe. Von Heinrich und Julius Hart: 1. Des Popen Tochter. (von D. Bolintineanu, deutsch von Spuller, 2. Liebeslied, (von M. Eminescu, deutsch von Mite Kremnitz). Rud. Bergner. Literatur und Kunst. „Documente zur Geschichte der Rumänen“, 1199—1345, von N. Densușianu.

Raportul general

al consistorului archidiececan gr.-or. ca senat scolar, prezentat în ședința sinodului dela 12/24 Aprilie 1887:

Nr. 2095 scol. 1887.

Venerabil Sinod archidiececan!

Senatul archidiececan, ca senat scolar, are onoare a da despre agendele sale în decursul anului 1886 următorul

Raport general.

Partea generală.

Atențiunea consistorului archidiececan a fost îndreptată mai cu seamă în două direcțiuni: să

consolideze scoalele noastre confesionale prin sistematizarea de salarii corespunzătoare și prin aplicarea de învățători cu calificățiune pe de o parte, ear' pe de altă parte să le apere de eventualele atacuri îndreptate contra lor.

În partea primă năsuințele consistorului au stat în fața tristei realități, și ele numai în măsură mică s'au putut realiza. Basat pe normele statutare de salarii archidiececan din anii premergători, consistorul a pus la cale regulata funcționare a organelor din parohie, chemate a afla mijloacele pentru asigurarea scoalelor noastre confesionale. Sărăcia cea mare, moștenită din vitrigitate timpurilor trecute, și în unele părți și îndreptăciune, provenită din nesciință, au adus cu sine, că în mare parte consistorului archidiececan nu i-a succedat a expozia sistemul salariilor în învățatresci nici până la congresul provădit în §. 78 al regulamentului congregat din 1878. Paralel cu nesuficienta sistemare a salariilor a mers și aplicarea de învățători cu calificățiune. Din 268 de scoale, la cari cu începutul anului scolar 1886/7 s'au făcut înlocuiri de învățători, abia 42 înlocuiri s'au făcut definitiv, ear' 226 numai în mod provizoriu pentru anul scolar curent, și aceasta în partea cea mai însemnată din lipsa de candidați cu calificățiune.

Consistorul archidiececan este de firma speranță, că regulata funcționare a organelor dela parohie, și progresiva succrescintă de învățători, cu care ne prevede din an în an institutul nostru pedagogic, vor avé de rezultat delăturarea cu încetul a amintitelor neajunsuri, de cari pătămesc scoalele noastre confesionale.

În ce privește ordinațiunea Excelenței Sale, a domnului ministru de culte și instrucțiune publică, dtdo 28 Maiu 1885. Nr. 20.301 privitoare la executarea articolului de lege XVIII, din 1879, Venerabilul Sinod archidiececan prin concludul Nr. 42, luat în ședința a III la 23 Aprilie, (5 Maiu) de îndrumarea ordinară a anului 1886, a decis, a se sesiona consistorul archidiececan să facă o reprezentațiune la guvernul țării, cerând revocarea acestei ordinațiuni, ear' dacă reprezentațiunea ar rămâne fără rezultat dorit, să facă o asemenea reprezentațiune și la legislațiunea țării.

Nu mult după încheierea sesiunii sinodale din anul trecut, și anume la 8/20 Iunie 1886, s'a întrunit în sesiune ordinară congresul nostru național bisericesc. Supunându-se deliberării congresului și cestiunea aceasta, de interes pentru întreaga noastră metropolie, acesta a luat concludul, a se însărcina consistorul metropolitan cu facerea a unei reprezentațiuni la guvernul țării, în care să se ceară revocarea ordinațiuni ministeriale. Consistorul archidiececan având în vedere pașii luați în această privință de congresul nostru național bisericesc, a fost până acuma în așteptare după rezultatul măsurilor decretate de congres.

Aceste momente am aflat de bine a le atinge pe scurt în partea generală a raportului nostru, pentru că ele sunt apte a caracteriza mai bine situațiunea nefavorabilă, în care se află încă scoalele confesionale, și Venerabilului Sinod archidiececan i-se dă ocaziune de a se pronunța asupra măsurilor luate de consistor pentru delăturarea neajunsurilor.

Excelența Sa, domnul ministru de culte și instrucțiune publică, cu emisul din 5 Iulie, 1886, Nr. 21,596, a comunicat consistorului, că a oprit din usul scoalelor următoarele cărți și aparate de învățământ:

1. Istoria universală, ales istoria națiunii românești, de Dr. Georgiu Popa, tipărită în Arad, ediția III. cu literile tipografiei diecesane.

2. Geografia Ungariei și elemente din geografia generală, edată în Brașov, de Dr. Nicolae Pop, și tipărită la Götting, la anul 1885.

3. Introducere în geografie, de Ioan Tuduceșcu, tipărită în tipografia lui Rétthy, 1881.

4. Mapa Ungariei, Voivodinei sârbesci, Bănatului timișian, Ardealului, Crioției, Slavoniei și a graniței militare de Thot A. F. edată în Arad.

5. Schulwandkarte von Europa de Holler L. Cu datul 24 Iulie, 1886, Nr. 3827 consistorul a notificat oficiilor protopresbiterale acest emis ministerial și le-a îndatorat a îngriji, ca la scoalele noastre să nu se mai folosească acele manuale respective aparate de învățământ. Totodată consistorul archidiececan, folosindu-se de această ocaziune, a îndrumat organele subalterne bisericesci, ca în scoalele confesionale să permită numai folosirea acelor cărți și aparate de învățământ, cari sunt censure și aprobate prin sinodul archidiececan conform §-ului 122, punct 2. din statutul organic.

În nex cu aceasta avem onoare a aduce la cunoștința Venerabilului Sinod archidiececan, că în privința cărților oprite de guvernul țării, consistorul metropolitan pe baza concludului congregat Nr. 194, dela 14/26 Octomvrie 1878, a făcut o reprezentațiune către domnul ministru de culte și instrucțiune publică, însă fără rezultat, căci Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică dtdo 16 Decemvrie 1885, Nr. 33.189 arată, că nu are motive de a se abate dela modul opririi de până acuma, declară însă, că este gata a comunica cu autorii toate obiecțiunile contra cărților oprite, dacă în scris o vor cere aceasta.

La raportul consistorului metropolitan în această cestiune congresul nostru național bisericesc, prin concludul Nr. 81 din ședința a VI-a dela 13/25 Iunie 1886, luând cu regret la cunoștință starea lucrului, a însărcinat pe consistorul metropolitan, ca la timp oportun să revină asupra cauzei.

Încununat de acest conclud al congresului prin literile consistorului metropolitan dtdo 25 August 1886 Nr. 224 Metr. consistorul

archidiececan i-s'a rezervat, ca din cas în cas să notifice autorilor de cărți oprite aceste dispozițiuni ministeriale.

În decursul anului au intrat la consistorul archidiececan ca cărți de scoală următoarele opuri:

1. Geografia pentru scoalele medii de Dionisie Făgărășan și Silvestru Moldovan.

2. Geografia pentru scoalele populare de Dionisie Făgărășan și Silvestru Moldovan.

3. Curs practic pentru învățarea fundamentală a limbii maghiare pentru scoale și privați, de Ioan Müller.

4. Carte de cetire maghiară de Dr. Ioan Crișian și Nicolae Putnoky.

5. Gramatică limbii românești, sintaxă, etimologie, fonetică, stil, de Ioan Dariu, cursul I. manual pentru anul al treilea de scoală. Brașov, 1886.

6. Economia câmpului și grădinaritul pentru scoalele populare, de George Moian. Brașov, 1886.

7. Manual de stupărit, de Ioan Costin.

Dintre acestea s'au censure și prin exhibite separate se recomandă Venerabilului Sinod spre aprobare în sensul §-ului 122 punct 2 din statutul organic următoarele:

1. Geografia pentru scoalele medii de Dionisie Făgărășan și Silvestru Moldovan.

2. Geografia pentru scoalele populare de Dionisie Făgărășan și Silvestru Moldovan.

3. Carte de cetire din limba maghiară de Dr. Ioan Crișian și Nicolae Putnoky.

4. Curs practic pentru învățarea fundamentală a limbii maghiare, de Ioan Müller; ear' opurile

a) economia câmpului și grădinaritul pentru scoalele populare, de George Moian,

b) manual de stupărit, de Ioan Costin, se află încă spre censure la comisiunile exmise de către consistorul archidiececan.

Opul amintit sub numărul 5 „Gramatica limbii românești, sintaxă, etimologie, fonetică, stil, de Ioan Dariu“, intrat la consistor în anul 1886, apoi „Compendiu de geografia universală, prelucrat în usul scoalelor medii și al preparanților de Teodor Ceantea, Arad 1884“ și „Manual pentru studiul religiunii, pe seama scoalelor populare de Ioan Dariu“, întrate la consistor în anii precedenți, censurându-se și aflându-se defectuoase, s'au remis autorilor dimpreună cu opiniunea consistorului, spre a fi prelucrate, eventual delăturate defectele.

În celelalte însemnăm, că senatul scolar în decursul anului a ținut 47 ședințe, în cari 40 ordine și 7 extraordinare.

Numărul pieselor date în resortul senatului scolar în anul 1886 au fost 2360, dintre cari 2354 rezolvate și 6 nerezolvate.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 Maiu n. Casa de putaților. S'a votat cu majoritate covârșitoare proiectul cu privire la întregirea casselor statului.

Petersburg, 3 Maiu n. Se dice că negocierile pentru limitarea granițelor afgane ofer puține prospecte de succes, deoarece ambele părți persistă cu hotărâre în punctele lor de privire. În ședința de mâne comisiunea de regulare probabil va hotărâ asupra continuării sau rumpării negocierilor.

Roma, 3. Maiu n. Ministrul de război a așternut camereii legile, prin care se plănuiesc formarea a 24 regimente de artilerie campestră (în locul celor 12 actuale); mai departe formarea a 8 companii de artilerie de fortărețe și de țermuri; apoi înmulțirea trupelor de geniu cu 12 companii și înființarea a 2 regimente de cavalerie. Ministrul cere un credit extraordinar de 15 milioane pentru echipament și cai.

Berlin, 3 Maiu n. Faima despre proclamarea stării de asediu peste Alsătia-Lorena e cu totul neîntemeiată.

Paris, 3 Maiu n. Schnäbele a cerut dela foaia „La France“ să sisteze subscripțiua.

Atena, 3 Maiu n. Scirile din Creta sînt mai bune. Ieri n'a fost conturbată liniștea nici în provincii nici în Canea.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economic.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 30 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.½ cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 48.— cr. până 48.½ cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpnăci la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 3 Mai st. n. 1887.			
Hârtie-monetă română	Cump.	8.40	vënd. 8.45
Lire turcesci	"	11.20	" 11.30
Imperiali	"	10.21	" 10.31
Ruble rusesci	"	1.10	" 1.11

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Aprilie st. n. 1887.			
Renta amort. (5%)	Cump.	93 ½	vënd. 94 ¾
Rur. conv. (6%)	"	83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	"	" —
Banca națională a României	"	940.—	" 950.—
Impr. oraș. București	"	34.—	" 36.—
Act. de asig. Națională	"	198.—	" 202.—
Credit mob. rom.	"	"	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100.—	" 100.½
Schimb 3 luni	"	"	" —
Societ. const.	"	128.60	" —
Aur	"	17.—	" 17.10

Bursa de Budapesta

din 2 Mai st. n. 1887.			
Rentă de aur ung. 6%			101.50
" " " 4%			88.40
" " " 5%			150.—
Imprumutul căilor ferate ung.			150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)			98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)			127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)			115.—
Bonuri rurale ung.			104.50
" " " cu cl. de sortare			104.50
" " " băntăne-timșene			104.50
" " " transilvane			104.50
" " " croato-slavone			104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin			99.—
Imprumut cu premiu ung.			118.18
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin			124.75
Rentă de hârtie austriacă			81.40
" " argint austriacă			82.40
" " aur austriacă			112.—
Losuri austr. din 1860			135.—
Acțiunile băncii austro-ungare			875.—
" " de credit ung.			286.20
" " " austr.			281.60
Argintul			—
Galbeni împărătesci			5.98
Napoleon-d'ori			10.03
Mărci 100 imp. germane			62.25
Londra 10 Livres sterlingi			126.90

Bursa de Viena

din 2 Mai st. n. 1887.	
Rentă de aur ung. 6%	101.45
" " " 4%	88.35
" " " 5%	150.25
Imprumutul căilor ferate ung.	150.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.90
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " băntăne-timșene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.40
Rentă de hârtie austriacă	81.60
" " argint austriacă	82.55
Rentă de aur austriacă	112.10
Losuri austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	286.—
" " " austr.	281.70
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.98
Napoleon-d'ori	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.27½
Londra 10 Livres sterlingi	126.50

O găzdăriță româncă

se caută pentru a conduce gospodăria unui domn singuratic. Preferite fiind reflectantele cu înfățișare prezentabilă, e de dorit alăturarea portretului. — Informațiuni mai de aproape se pot lua la administrațiunea acestui țiar. [449] 1—5

Alifie pentru rane.

Alifie antiseptică pentru rane de Dr. G. Heiner în Esslingen i. N., aplicată cu mult succes de către autorități la rane de strivitură, tăietură și arsură, la eczeme, pecingine, decubitus (zăcere în pat timp mai îndelungat) și la toate umflăturile — și cele syphilitice. — Indispensabilă pentru aceia, care pătimească de asudatul picioarelor, de rane la picioare și de mâni crepate.

În doze de câte 35 cr., 70 cr. și mai mari se află în farmacia. [411] 8—12

Deposit general pentru Ardeal:
Farmacia lui Carol Müller în Sibiu.

Băile din Basna (Felső-Bajom)

Salamură ce conține iod și brom, în comitatul Târnavei-mici în Transilvania.

Numeroasele izvoare tămăduitoare, dintre care unul se folosește cu cel mai bun succes pentru cura de beut, și mărascina (Moor) ce conține iod a institutului de cură de baie și-au dovedit excelentul lor efect tămăduitor în special: la podagră, reumatism în toate formele, la deosebite forme ale scrofulei, la formele învechite ale siphilitice și la slăbiciuni, rămase după îndelungata folosință a argintului viu, la neuralgie și ischias, la morburii cronice femeiesci, la morburii de piele cronice (Eczem, Lupus, Psoriasis) și rachitis. Factori tămăduitori: băi reci și calde; băi de mărascina (Moor).

Baia zace în depărtare de ¾ oară dela gara Mediaș (Medgyes) a căii ferate de stat, într-o vale plăcută încungiurată de coline de păduri și de vii. Locuințe arangiate cu confort. Bucătărie excelentă cu prețuri moderate. Se face îngrijire pentru petreceri prin musica de baie, serate de joc, tombolă etc.

Comunicațiune postală în toată țîia cu Mediașul

Prețuri scădute pe tren. La cerere se trimit gratuit prospecte. Deschiderea la 25 Mai.

Dr. Fritz Folberth, medic de băi.

Diracțiunea băilor.

[451] 1—2

Pianuri de Proksch

sosite în

Depositul de pianuri al lui Heldenberg**Sibiu, piața Hermann 8.**

(Aceste pianuri, devenite cu drept cuvânt favorite și în Transilvania, au toate calitățile unui pian în adevăr bun. Simpatice la ton, de joc fin și plăcut, susținându-se acordate timp foarte lung, și având cutii de o construcție elegantă, aceste pianuri sînt cu 100 fl. mai ieftine, decât fabricatele unor firme deja renumite.) — Scrisorile [453] 2—6 a se adresa franco.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu			
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcanos		Tren de porcanos	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcanos	Tren de porcanos		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porcanos				
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	12.10	Teiuș	3.49	11.24	2.40			Copsa mică		2.02	3.55
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59			Șeica mare		2.29	4.22
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22			Loamneș		3.04	4.57
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	4.16	7.47		2.32	Arad	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51			Ocna		3.30	5.23
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	5.02	8.24			Glogovaț	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18			Sibiu		3.50	5.43
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.43	8.51			Gyorok	7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15			Sibiu—Copsa mică			
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	6.15	9.14			Pauliș	7.58	5.07	Deva		2.52	6.35			Sibiu		9.31	10.50
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	7.06	9.51			Radna-Lipova	8.17	5.19	Branicica		3.23	7.02			Loamneș		9.55	11.14
Rév			10.19	2.34	Hașfalău	8.52	11.03			Conop	8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28			Șeica mare		10.20	11.39
Bratca			12.18	3.41	Sighișoara	9.31	11.26			Gurasada		6.09	Soborșin		4.08	7.40			Copsa mică		10.48	12.07
Bucia			12.54	4.01	Elisabetopole	10.16	12.—			Zam		6.28	Bérvava		4.44	8.11			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.			
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Mediaș	10.57	12.29			Soborșin		7.25	Conop		5.30	8.46			Cucerdea		3.32	10.20
Huiedin		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	11.19	12.44			Gurasada		8.34	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58		Cheța		4.02	10.50
Stana			3.40	5.27	Micăsasa	11.31	12.49			Ilia		8.55	Pauliș		9.26	10.42	6.18		Ludoș		4.23	11.11
Aghiriș			4.15	5.50	Blaj	11.52	1.05			Branicica		9.19	Gyorok		9.46	10.58	6.38		M.-Bogat		4.33	11.20
Ghirbău			4.36	6.02	Crăciunel	12.31	1.34			Deva		9.51	Glogovaț		10.21	8.23	7.13		Cipeu-Iernut		5.10	11.57
Nădășel			4.58	6.24	Teiuș	12.48	1.46			Orăștia		10.35	Șibot	10.38	8.42	11.39	7.30		Kerel-Sz.-Pál		5.25	12.12
Cluj	11.—	10.28	5.26	6.43	Aiud	1.51	2.19			Vințul de jos		11.11	Alba-Iulia		9.17	12.31			Nireșteu		5.48	12.36
Apahida	11.19			7.08	Vințul de sus	2.18	2.39			Alba-Iulia	8.05	12.36	Szolnok		2.32	5.12			Oșorheiu		6.07	12.55
Ghirși	12.33			7.36	Uioara	2.48	3.01			Teiuș	8.59	1.29	Budapesta		6.—	8.20			Reghinul-săs.		6.41	1.20
Cucerdea	1.06			9.16	Cucerdea	2.56	3.08			Simeria (Piski)—Petroșeni		1.41	Viena		3.—	6.05			Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea			
Uioara	1.13			10.—	Ghirși	3.14	3.22			Petroșeni—Simeria (Piski)									Reghinul-săs.		4.45	6.10
Vințul de sus	1.20			10.48	Apahida	3.41	3.56			Simeria	11.21	2.42	Petroșeni		6.10	10.07			Oșorheiu		6.34	8.—
Aiud	1.41			10.56	Cluj	5.28	5.10			Streiu	11.58	3.25	Banița		6.53	10.48			Nireșteu		6.56	12.15
Teluș	2.10			11.34	Nădășel	5.56	5.30			Hațeg	12.46	4.16	Crivadia		7.37	11.25			Kerel-Sz.-Pál		7.16	12.35
Crăciunel	2.35			12.12	Ghirbău	6.31	6.03		8.—	Pui	1.37	5.11	Pui		8.20	12.05			Cipeu-Iernut		7.40	12.58
Blaj	2.48			12.30	Aghiriș	6.52	6.21		8.36	Crivadia	2.24	5.58	Hațeg		9.01	12.42			M.-Bogat		8.03	1.19
Micăsasa	3.20			12.52	Stana	7.08			9.02	Banița	3.05	6.40	Streiu		9.52	1.22			Ludoș		8.37	1.49
Copsa mică	3.41			1.52	Huiedin	7.23			9.32	Petroșeni	3.37	7.12	Simeria		10.31	1.53			Cheța		8.51	2.02
Mediaș	4.—			2.18	Cluj	7.50	7.14		10.11	Arad—Timișoară			Timișoară—Arad						Cucerdea		9.08	2.18
Elisabetopole	4.35			3.03	Nădășel	7.74	7.43		10.51	Arad	6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—			Simeria (Piski)—Uniedoară			
Sighișoara	5.10			3.59	Crăciunel	7.43			12.16	Aradul nou	6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02			Simeria (Piski)			2.18
Hașfalău	5.37			4.28	Ghirbău	7.08				Németh-Ságh	6.58	6.44	Orczifalva		7.46	6.32			Cerna		2.39	
Homorod				6.16	Aghiriș	7.23				Vinga	7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02			Uniedoara			3.08
Ágostonfalva				6.44	Stana	7.50				Crivadia	7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23			Uniedoară—Simeria (Piski)			
Apatia				7.46	Huiedin	8.12				Mercizfalva	8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01			Uniedoara			5.10
Feldioara				8.25	Bucia	8.52				Timișoară	9.08	9.02	Arad		9.27	8.17			Cerna			5.36
Brașov	9.21			9.15	Bratca	9.10				Ghirși—Turda			Turda—Ghirși						Simeria (Piski)			5.55
Timiș	2.53				Rév	9.29				Turda	9.26	4.19	Ghirși		8.29	3.10						
Predeal	3.28				Mező-Telegd	9.41	8.22			Turda	9.47	4.40			8.50	3.40						
București	9.35				Fugyi-Vásárhely	10.24	8.48															
					Vărad-Velenceze	10.43																
					Oradea-mare	10.53																
					P. Ladány	11.—	9.13															
					11.15	9.18	10.55															
					1.09	10.38	1.23	5.17														
					3.29	12.20	3.24	5.25														
					6.38	2.15	7.45	10.—														
					3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.